REGLUGERÐ

um launaskatt

I. KAFLI

Almenn ákvæði

1. gr.

Greiða skal almennan launaskatt í ríkissjóð eins og nánar er fyrir mælt í reglugerð þessari.

Um hlutdeild opinberra byggingarsjóða í tekjum af skatti þessum fer eftir ákvæðum laga nr. 60/1984, um Húsnæðisstofnun ríkisins, svo og ákvæðum lánsfjárlaga og fjárlaga hverju sinni.

2. gr.

Launaskattur nemur 3½% –þremur og hálfum af hundraði–, af greiddum vinnulaunum og hvers konar atvinnutekjum með þeim takmörkunum er síðar greinir.

3. gr.

Launaskattur greiðist með tvennu móti:

a) Með sex gjalddögum á ári samkvæmt ákvæðum 1. mgr. 13. gr., sbr. þó ákvæði 2. mgr. sömu greinar.
b) Einu sinni á ári samkvæmt ákvæðum 20. gr.

II. KAFLI

Um skattskyldu

4. gr.

Skattskyldir samkvæmt reglugerð þessari eru allir launagreiðendur, svo sem einstaklingar, félög, sjóðir og stofnanir, sveitarfélög og stofnanir þeirra, ríkissjóður, ríkisstofnanir, erlendir verktakar og aðrir þeir aðilar sem greiða laun eða hvers konar þóknanir fyrir starf nema undanþegnir séu skv. 6. gr. Ennfremur hver sá sem vinnur við eigin atvinnurekstur eða stundar sjálfstæða starfsemi.

5. gr.

Launagreiðandi telst hver sá aðili sem hefur menn í þjónustu sinni og greiðir þeim endurgjald fyrir starfa sem inntur er af hendi fyrir hann á hans ábyrgð. Einnig aðili sem ber að reikna sér, maka sínum eða börnum innan 16 ára aldurs á tekjuárinu endurgjald samkvæmt ákvæðum 2. mgr. 1. tl. A-liðar 7. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt. Ef milligöngumaður annast greiðslurnar telst hann launagreiðandi sem skila- og greiðsluaðili samkvæmt reglugerð þessari. Sama gildir um umboðsmann aðila sem um ræðir í 2. mgr. 2. tl. 71. gr. laga nr. 75/1981.

6. gr.

Eftirtaldir aðilar eru undanþegnir launaskatti:

1. Forseti Íslands.
2. Erlendir þjóðhöfðingjar.
3. Sendiráð og sendiherrar erlendra ríkja, sendiræðismenn og erlendir starfsmenn við sendiráð.

Þeir sem taldir eru í 2. og 3. tölulið þessarar greinar eru þó ekki undanþegnir skattskyldu af launum sem þeir kunna að greiða vegna atvika sem mundu skapa þeim skattskyldu hér á landi til tekju- og eignarskatts.

III. KAFLI
Um skattstofn

7. gr.

Stofn til launaskatts er allar tegundir launa eða þóknana fyrir starf, hverju nafni sem nefnist, sem skattskyld eru skv. 1. tl. A-liðar 7. gr. laga nr. 75/1981, þó með þeim undantekningum sem um ræðir í 11. og 12. gr. Ekki skiptir máli í hvaða gjaldmiðli goldið er, hvort sem það er í reiðufé, fríðu, hlunnindum, vöruúttekt eða vinnuskiptum. Nú vinnur maður við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi og skal þá skattstofn hans vera jafn fjárhæð reiknaðs endurgjalds sem hann telur sér til tekna skv. 2. mgr. 1. tl. A-liðar 7. gr., sbr. og 1. mgr. 59. gr. laga nr. 75/1981. Sama á við um reiknað endurgjald maka hans og barna innan 16 ára aldurs á tekjuárinu sem færist þeim til tekna skv. 1. tl. A-liðar 7. gr., sbr. 2. mgr. 59. gr. laga nr. 75/1981.

8. gr.

Til launaskattsstofns skv. 7. gr. teljast meðal annars:

1. Hvers konar laun og þóknanir, þ. m. t. ákvæðislaun, biðlaun, nefndarlaun, stjórnarlaun, launauppbætur, staðaruppbætur, orlofsfé og greiðslur fyrir ónotað orlof.
2. Verkfærapeningar, flutningspeningar, fæðispeningar o. þ. h. greiðslur.
3. Bifreiðastyrkir, dagpeningar og risnufé, að því leyti sem telja má að laun séu þar innifalin.
4. Gjafir sem teljast kaupuppbót og eftirgjöf lána sem telja má að komi í launa stað.
5. Laun eða þóknanir fyrir störf unnin erlendis, greidd af íslenskum aðilum til manna sem eru heimilisfastir hér á landi.
6. Laun sem greidd eru vegna starfa á íslensku skipi eða loftfari, sbr. þó 4. tl. 11. gr.

9. gr.

Til launaskattsskyldra hlunninda skv. 7. gr. telst meðal annars fæði, húsnæði, fatnaður, bifreiðaafnot o. þ. h. Hlunnindi þessi skal reikna til launa á sama verði og þau eru metin til tekna samkvæmt skattmati ríkisskattstjóra. Önnur hlunnindi skulu metin til peninga eftir gangverði á hverjum stað og tíma.

10. gr.

Sá sem greiðir þóknun fyrir vinnu eða þjónustu, sem veitt er af aðila er stundar eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi, á ekki að greiða launaskatt af þeirri þóknun ef vinnan eða þjónustan er eðlisþáttur í hinni sjálfstæðu starfsemi aðilans og unnin á hans ábyrgð. Launaskattur greiðist því ekki af þóknun fyrir læknaþjónustu, lögfræðistörf, endurskoðun, verkfræði- og arkitektastörf eða þjónustu svipaðs eðils ef þessi þjónusta er stunduð sem sjálfstæð starfsemi. Þó skal launaskattur vegna launa sjálfseignarvörubifreiðastjóra lagður á þá, sem greiða fyrir afnot bifreiðarinnar.

11. gr.

Laun og þóknanir við neðangreind störf eru undanþegin launaskatti:

1. Laun og þóknanir fyrir störf hjá fyrirtækjum sem starfa að fiskverkun og iðnaði, eins og þær atvinnugreinar eru skilgreindar í atvinnuvegaflokkun Hagstofu Íslands.

   Með iðnaði samkvæmt 2. og 3. flokki í atvinnuvegaflokkun Hagstofu Íslands er átt við atvinnustarfsemi í verksmiðjum, verkstæðum og heimilum sem fólgin er í „mekaníkri“ eða „kemískri“ umbreytingu gæða í nýjar afurðir, þar með talin viðgerðarstarfsemi, hvort sem unnið er í vélum eða höndum og hvort sem afurðir eru seldar í heildsölu eða smásölu. Samsetning fullgerðra hluta er talin til iðnaðar nema um sé að ræða byggingarstarfsemi.

2. Laun og þóknanir fyrir störf við fiskirækt.
3. Laun eða þóknanir fyrir störf við landbúnað, þar með talin vinna bóndans sjálfs, maka hans og barna hans, hvort sem greitt er í peningum eða á annan hátt.

Störf við landbúnað er undanþágan tekur til eru:

Kvikfjárrækt. Til þess telst sauðfjárrækt, nautgriparækt, alifuglarækt (þ.m.t. æðarvarp), svínarækt og loðdýrarækt.

Jarðyrkja. Til hennar telst garðyrkja, gróðurhúsarækt, heyframleiðsla og kornrækt.

Skógrækt. Til hennar telst gróðursetning, grisjun og skógarhögg en ekki stjórnunar- eða sölustarfsemi.

Vinna við að nytja hlunnindi jarðarinnar, þ. m. t. veiði fugla og dýra, eggjataka og grenjavinnsla.

Undanþágan nær ennfremur til vinnulauna vegna jarðræktarframkvæmda og byggingarframkvæmda vegna búrekstrarins sjálfs, vegna girðinga um tún og haga, afrétti og skóga, svo og til viðhaldsvinnu þessara mannvirkja.

Aðrar framkvæmdir í sveitum, svo sem bygging eða viðhald skóla, félagsheimila, fiskræktarstöðva, grasköglaverksmiðja, kirkna, sumarbústaða, verslunar- og sláturhúsa, vega o. s. frv., eru ekki undanþegnar þótt framkvæmdir fari fram á bújörð.

4. Tekjur sjómanna á íslenskum fiskiskipum, þar með taldar tekjur hlutaráðinna landmanna, sem aflað er í tengslum við úthald skipanna til fiskveiða.
5. Laun eða þóknanir fyrir störf, unnin erlendis, greidd af íslenskum aðilum til manna sem ekki eru heimilisfastir hér á landi.
6. Laun er varnarliðið greiðir til manna hér á landi og ekki eru skattskyld hér, sbr. lög nr. 110/1951.
7. Björgunarlaun samkvæmt áttunda kafla siglingarlaga nr. 34/1985.

Undanþágan skv. 1. – 3. tl. miðast eingöngu við fyrirtæki sem falla undir ofangreinda flokkun en nær ekki til launa og þóknana fyrirtækja sem selja þessum aðilum vörur sínar og þjónustu.

12. gr.

Til launaskattsstofns skv. 7. gr. telst ekki:

1. Eftirlaun og lífeyrir, þ. m. t. fæðingarorlof, sbr. 1. tl. A-liðar 7. gr. laga nr. 75/1981.
2. Aðrar bætur greiddar af Tryggingastofnun ríkisins og sjúkrasamlögum, svo og slysa- og sjúkradagpeningar úr sjúkrasjóðum stéttarfélaga.
3. Bætur tryggingafélaga vegna atvinnutjóns af völdum slysa.
4. Atvinnuleysisbætur.
5. Iðgjaldagreiðslur atvinnuveitenda í lífeyrissjóði vegna starfsmanna, svo og í styrktar- og sjúkrasjóði stéttarfélaga. Sá hluti af heildariðgjaldinu sem launþegi greiðir telst hins vegar með launum.

IV. KAFLI

Um gjalddaga launaskatts, greinargerðir, ákvörðun launaskatts o. fl.

13. gr.

Gjalddagar launaskatts eru sem hér greinir:

a) Vegna launa sem greidd eru fyrir mánuðina janúar og febrúar: 15. mars.
b) Vegna launa sem greidd eru fyrir mánuðina mars og apríl: 15. maí.
c) Vegna launa sem greidd eru fyrir mánuðina maí og júní: 15. júlí.
d) Vegna launa sem greidd eru fyrir mánuðina júlí og ágúst: 15. september.
e) Vegna launa sem greidd eru fyrir mánuðina september og október: 15. nóvember.
f) Vegna launa sem greidd eru fyrir mánuðina nóvember og desember: 15. janúar.

Þeim gjaldendum sem eigi greiða hærri laun að meðaltali til annarra á mánuði en 69 000 kr. á uppgjörstímabilinu er þó heimilt að skila greinargerð ásamt greiðslu á gjalddaga þess uppgjörstímabils þegar samanlögð greidd vinnulaun ná 690 000 kr. en eftir það á hverjum gjalddaga vegna þess árs. Ef greidd vinnulaun til annarra ná eigi 690 000 kr. á árinu er gjaldanda heimilt að skila greinargerð ásamt greiðslu einu sinni á ári eins og um uppgjör fyrir mánuðina nóvember og desember væri að ræða.

Eindagi er mánuði eftir gjalddaga. Beri eindaga upp á helgidag eða almennan frídag færist eindagi á næsta virkan dag á eftir.

14. gr.

Launaskatt skv. 13. gr. ber launagreiðanda, ótilkvöddum, að greiða til innheimtumanns ríkissjóðs, í Reykjavík tollstjóra. Greiðslunni skal fylgja greinargerð launagreiðanda um launagreiðslur hans á hinu gjaldskylda tímabili í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður.

Ríkisskattstjóri lætur gera eyðublöð fyrir greinargerð um greiðslu launaskatts samkvæmt þessari grein. Skattstjórar skulu dreifa eyðublöðum þessum til gjaldenda sem greiða eiga launaskatt skv. 13. gr. svo tímanlega að þau séu komin í hendur þeirra fyrir gjalddaga. Auk þess skulu eyðublöðin jafnan vera fyrir hendi til afnota fyrir gjaldendur hjá innheimtumönnum ríkissjóðs.

Skattstjórar senda eyðublöðin til þeirra gjaldenda sem greiðsluskyldir voru á næstliðnu ári ellegar næstliðnu greiðslutímabili samkvæmt greinargerðum þeirra til innheimtumanna ríkissjóðs. Þeir sem greiðsluskyldir verða í fyrsta sinn, svo og þeir sem áður kunna að hafa vanrækt greiðsluskyldu, skulu sjálfir afla sér eyðublaðanna.

Eigi leysir það gjaldanda frá skilaskyldu á launaskatti þó að honum hafi eigi borist eyðublað frá skattstjóra.

Gjaldandi útfyllir eyðublaðið eins og form þess segir og skilar því til innheimtumanns í þríriti. Innheimtumenn skulu veita skýrslu viðtöku þótt eigi fylgi greiðsla.

15. gr.

Sé launaskattur greiddur eftir eindaga, sbr. 13. gr og 20. gr. skal greiða dráttarvexti til viðbótar því sem vangreitt er, talið frá og með gjalddaga. Dráttarvextir eru þeir sömu og hjá innlánsstofnunum, sbr. 13. gr. laga nr. 10/1961 og ákvörðun Seðlabanka Íslands á hverjum tíma.

16. gr.

Um rannsóknir skattstjóra á skilum launaskatts þeirra aðila sem um ræðir í þessum kafla, svo og ákvörðun launaskatts þeirra af eigin atvinnurekstri og launum sem ekki eru greidd í peningum, fer eftir ákvæðum í V. kafla reglugerðar þessarar.

17. gr.

Innheimtumenn ríkissjóðs, í Reykjavík tollstjóri, skulu mánaðarlega skila viðkomandi skattstjórum greinargerðum um launaskattsgreiðslur sem þeim hafa borist á síðastliðnum mánuði.

V. KAFLI

Um árleg launaskattsframtöl, álagningu, endurskoðun skattgreiðslna, kærur, innheimtur o. fl.

18. gr.

Allir sem skyldir eru til að greiða launaskatt samkvæmt reglugerð þessari skulu senda skattstjóra sérstaka greinargerð, launaframtal, í því formi sem ríkisskattstjóri ákveður innan þess frests sem settur er um skil launaskýrslna, sbr. 92. gr. laga nr. 75/1981.

Á launaframtalið skal launagreiðandi færa launagreiðslur næstliðins árs og aðrar upplýsingar og sundurliðanir sem ríkisskattstjóra þykir við þurfa til ákvörðunar launaskatts samkvæmt því er form eyðublaðsins segir til um.

19. gr.

Skattstjóri ákveður árlega launaskatt af launum fyrir liðið ár sem hér segir:

a) Launaskatt af launum þeirra sem hafa atvinnu við eigin atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi. Stofn til launaskatts þessara aðila skal vera reiknað endurgjald sem þeim ber að telja sér, maka sínum og börnum til tekna skv. 2. mgr. 1. tl. A-liðar 7. gr., sbr. 59. gr. laga nr. 75/1981.
b) Launaskatt af launum sem ekki eru greidd í peningum, svo sem fæði, húsnæði, fatnaði, bifreiðaafnotum og sérhverjum öðrum hlunnindum.

20. gr.

Að lokinni ákvörðun launaskatts skv. 19. gr. skulu skattstjórar semja skrá um alla þá sem greiða eiga launaskatt samkvæmt þeirri grein og senda tilkynningu þar um til gjaldanda og innheimtumanns.

Gjalddagi launaskatts sem skattstjóri ákvarðar skv. 19. gr. er 15. dagur næsta mánaðar eftir dagsetningu tilkynningar til gjaldanda og eindagi mánuði síðar.

21. gr.

Komi í ljós að aðili, sem greitt hefur laun sem greiða skal launaskatt af samkvæmt reglugerð þessari, hafi vanrækt greiðslu skattsins að hluta eða öllu leyti eða ekki skilað greinargerð skv. 14. gr. eða 18. gr. skal skattstjóri ákvarða launaskatt fyrir hvert einstakt uppgjörstímabil.

22. gr.

Skattstjórar skulu kanna skattskil þeirra sem greiða áttu launaskatt skv. 13. gr., m. a. með samanburði greinargerða, sem þeim hafa borist frá innheimtumönnum, við launaframtöl, launamiða, skattframtöl og önnur gögn sem fyrir hendi eru. Þeir skulu síðan leiðrétta það sem áfátt kann að reynast og ákvarða vangreiddan launaskatt og senda tilkynningu þar um til gjaldanda og innheimtumanns.

23. gr.

Séu skýrslur gjaldenda ófullnægjandi, í heild eða einstökum atriðum, tortryggilegar eða sýnilega gerðar til málamynda, ellegar ekki er talið fram, skal beita ákvæðum laga um tekjuskatt og eignarskatt eftir því sem við á um slík tilvik. Ákvæði þeirra laga skulu og gilda, eftir því sem við á, um álagningu, rannsóknir, kærur út af skattákvörðun, kærufresti, úrskurði, áfrýjun úrskurða og annað þar að lútandi. Sömu reglur skulu gilda, eftir því sem við á, ef gjaldanda sem lagt skyldi á hefur verið sleppt af skrá eða honum ekki gert að greiða launaskatt af öllum gjaldstofninum.

24. gr.

Innheimtu launaskatts skv. reglugerð þessari og dráttarvexti annast innheimtumenn ríkissjóðs, í Reykjavík tollstjóri. Ákvæði 114. gr. laga nr. 75/1981 um ábyrgð á skattgreiðslum og lögtaksrétt skulu gilda um innheimtu launaskatts og dráttarvaxta.

25. gr.

Reki aðili fjölþættan atvinnurekstur eða starfsemi, sem ýmist er launaskattsskyld eða er undanþegin launaskatti, sbr. 2. gr. og 11. gr. , skal hann aðgreina launagreiðslur í bókhaldi sínu þannig að séð verði hvað af þeim tilheyri hverjum þætti.

Af launaskattsskyldum greiðslum fyrir yfirstjórn og af öðrum slíkum greiðslum, sem ekki eru beint tengdar ákveðnum þáttum starfseminnar, skal ávallt greiða 3½%, sbr. 2. gr. Þó skal ekki greiða launaskatt, sbr 11. gr., af því hlutfalli umræddra greiðslna sem er á milli heildargreiðslna og greiðslna skv. 11. gr. áður en umræddar greiðslur eru meðtaldar.

Ef slík aðgreining er ekki fyrir hendi í bókhaldi eða ef hún er í verulegum atriðum röng eða ófullnægjandi skal skattstjóri áætla skiptinguna.

26. gr.

Launaskattur telst rekstrarkostnaður skv. 1. tl. 31. gr. laga nr. 75/1981 að því leyti sem hann er ákvarðaður af launum sem teljast rekstrarkostnaður samkvæmt sömu grein.

27. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 12. gr. laga nr. 14/1965, sbr. II. kafla laga nr. 5/1982 og III. kafla laga nr. 3/1986 og öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi numin reglugerð nr. 145/1982 með síðari breytingum, sbr. þó ákvæði til bráðabirgða.

Ákvæði til bráðabirgða

Þrátt fyrir ákvæði 27. gr. skulu laun fyrir störf við fiskverkun og í iðnaði, sbr. 1. tl. 11. gr. reglugerðar þessarar, vera undanþegin launaskatti frá og með 1. mars 1986.

Þrátt fyrir ákvæði 13. gr. reglugerðarinnar skal greiða launaskatt vegna launaskattsskyldra launa fyrir mánuðina janúar og febrúar 1986 í samræmi við A-lið 1. mgr. 14. gr. reglugerðar nr. 145/1982.

Fjármálaráðuneytið, 11. mars 1986.

Þorsteinn Pálsson.

Höskuldur Jónsson.

28. febrúar 1986 Nr. 152

GJALDSKRÁ

vegna hundahalds í Kópavogi fyrir árið 1986.

1. gr.

Gjald vegna 2. gr. samþykktar um hundahald frá 15. mars. 1983, sbr. s-staflið, verður kr. 1 800,00.

Gjald vegna ákvæða til bráðabirgða í ofangreindri samþykkt, sbr. d-staflið, verði kr. 4 500,00.

2. gr.

Ofangreind samþykkt bæjarstjórnar Kópavogs staðfestist hér með samkv. 22. gr. laga nr. 109/1984, um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 28. febrúar 1986.

F. h. r.

Ingimar Sigurðsson.

Soffía P. Magnúsdóttir.